

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, LAPKRIČIO – NOVEMBER 1 2016 • Vol. CVII Nr. 130 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10-31-2016

Willowbrook pokylių salė – jau istorijos puslapiuose

Penktadienį, spalio 28 dieną, gaisras negailestingai suniokojo istorinį Willowbrook Ballroom pastatą. Įvykis sukrėtė vietos bendruomenę, palietė ir „Draugo“ pokylyje dalyvauti ketinčius svečius – būtent Willowbrook Ballroom salėje savaitgalį buvo suplanuotas „Draugo“ metinis pokylis. Leidėjai greitai suorganizavo alternatyvų planą pokylio svečiams, tačiau jautri gaisro tema palietė visus „Draugo“ popietėje dalyvavusius svečius.

– 11 psl.

Willowbrook pokylių salę negailestingai suniokojo gaisras.

Prie sudegusio pastato savaitgalį rinkosi žmonės.

„Facebook“ nuotr.

ŠIAME NUMERYJE:

Po bažnyčios skliautais skambėjo J. Leitaitės balsas – 4 psl.

Bilietas į vieną pusę – 6 psl.

„Draugo“ metiniame pokylyje – naujovės ir pakili nuotaika

Popietės dalyvius sveikina LR ambasadorius R. Kriščiūnas.

Jono Kuprio nuotraukos

RIMAS ČERNIUS

Spalio 30 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje Lemonte įvyko „Draugo“ laikraščio metinis pokylis. Pokylis tradiciškai turėjo vykti Willowbrook Ballroom, tačiau spalio 28 d., penktadienį, šiame istoriniame pastate kilo gaisras. „Draugo“ pokylio rengėjams reikėjo skubiai ieškoti kitos vietos ir pranešti dalyviams apie įvykusią nelaimę ir vietos pakeitimą. Džiugu, kad „Draugą“ sutiko priglausti Pasaulio lietuvių centras Lemonte. Į centro didžiąją salę susirinko gausus svečių būrys, kuriuos pokylio vedėja Dalia Sokienė pasveikino kaip „Draugo“ draugus, palaikančius spausdintą lietuvišką žodį ir tuo būdu sudarančius didelę „Draugo“ šeimą. Įvadiniamieji žodyje vedėja priminė, kad praeitą liepą „Draugas“ šventė savo 107-tąjį gimtadienį.

– 7 psl.

Simonos ir Dorsey Minns duetas.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Mirti – tai niekis, baisu negyventi – Victor Hugo

Entuziazmo po rinkimų sumažėjo

Praėjus savaitei po Seimo rinkimų entuziazmo Lietuvoje ne tik sumažėjo, bet, atrodo, visai nebeliko. Pirmiausia – nuovargis. Kitas dalykas – visi tam tikra prasme nudegė. Socialdemokratai ir konservatoriai (šie antrajame ture) pralaimėjo, todėl natūralu, bet ir laimėtojai valstiečiai-žalieji nebedžiūgauja. Mat rinkimų naktį ir dar per kelias dienas apakinti pergalės tiek prisišnekėjo, kad dabar nebežino ką daryti su savo pergale. Pareiškę, kad jie gavo tiek balsų (54), kad patys paims ir Vyriausybę, ir Seimą, atbaidė galimus partnerius. Mažiau balsų surinkusioms partijoms būti priedėliu nėra didysis tikslas. O iki konstitucinės daugumos (71 Seimo nario), kai galima priimti svarbiausius nutarimus, valstiečiams-žaliesiems vis dėlto gerokai trūksta. Žinoma, galima būtų susirinkti mažųjų partijų trupinius, patekusius į Seimą, bet turėti opozicijoje dvi tradicines partijas, būtų savizudybė. Todėl bandoma tartis ir su vienaais, ir su kitais, bet abeji – be apetito dalyvauti valdžios dalybose. Tiesą pasakius, kad ir dalinti nėra ko, jeigu valstiečiai-žalieji užsėda visas kėdes. Vis dėlto socialdemokratai ryžosi – paskelbė derybas pradėsiantys.

Kas kurs įstatymus?

Nors, kai pagalvoji, laimėtojai – bėdoje. Sportinės varžybos į Seimą laimėtos, o kas toliau, kas dirbs? Iš 54 valstiečių-žaliųjų ir dar dviejų-trijų, kurie kandidatavo ir laimėjo be partijų malonės bei kėtina prisidėti prie laimėtojų, tik du yra ragavę Seimo nario duonos – keletą kadencijų Šiauliuose renkama Rima Baškienė ir pats partijos lyderis Ramūnas Karbauskis, dirbęs Seime Kazimiro Prunskienės kompanijoje. Tai kaip dirbs Seimas, jeigu jame net daugiau kaip pusė (82) yra nauji žmonės, ir didžioji dauguma – valstiečiai-žalieji? Laimėtojai turės ne tik siūlyti idėjas įstatymams, kurias deklaravo eidami į rinkimus, bet ir patys juos kurti bei derinti su esamais Lietuvos ir Europos įstatymais. Valstiečių-žaliųjų vado Ramūno Karbauskio jėgų nei vadybinio sugebėjimo, kurio užteko laimėti rinkimus, nebeužteks. Kaip ir jo pinigų, nors buvo paskelbta, kad jis yra vienas turtingiausių Lietuvos žmonių. Jo pinigai čia neišgelbės, nes dabar jau reikia ne pinigų, bet komandos pajėgumo. O kas po šia vėliava atėjo į Seimą – keli Šiaulių universiteto ir Kauno žemės ūkio universiteto dėstytojai ir visa virtualinė savivaldybių tarybų narių, keli sportininkai, keli šiaip netradicinio mąstymo ir individualistai žmonės, radikalčiai pasireiškę tam tikrose srityse. Nėra ekonomistų ir teisininkų. Visi – atsitiktiniai žmonės, ne tik kartu nedirbę, bet ir vienas kito nepažįstantys.

Taigi galvosopis visiems, taip pat ir Prezidentei. Kol kas ji niekam neprieštarauja, nieko nesiūlo, tik išklausė dviejų daugiausiai balsų gavusių partijų vadovus – valstiečius-žaliuosius ir Tėvynės sąjungą-Lietuvos krikščionis demokratų. Konservatoriams branginantis apsispręsta, kad laimėtojai derės su socialdemokratais, tai reiškia, kad visa įstatymų leidybos atsakomybė persikeltų ant tų 17 (koalicijos mažesniųjų) pečių, jie turėtų tempti laimėtojų daugumą. Valstiečiams tai paprastesnė išeitis. Kaip sakė socialdemokratų lyderis, jų ideologijos yra artimos, be to, už valstiečius-žaliuosius balsavo ir kai kurie socialdemokratų rinkėjai. Galima buvo galvoti, kad socialdemokratai išsigąs tokios sąjungos, mat kai kurie politologai prognozuoja, kad valstiečiai gali „praryti“ socialdemokratų. O šie, matyt, mano, kad atvirkščiai – nesusigulėjusius valstiečius patys suvynios, be to, valdžios postuose išlaikys savo žmones.

Politinis ruduo. Skaičiuojame viščiukus

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

Viena vertus, tokia koalicija, jeigu ji susiformuotų, gal būtų ir sėkmingesnė (nors dauguma ir trapi), nes socialdemokratai yra prisitaikiusiuji prie okupacijos palikuonys. Prisitaikys prie stipresnių ir šį kartą. Kita vertus, neišsivaizduojama, kaip bus su jų idėjomis, nes valstiečiai turi ne tik kairiųjų, bet ir kraštutinių dešiniųjų – nacionalistinių užmačių. Jie rezervuotai žiūri į Europą, pasisako prieš pabėgėlius, pats R. Karbauskis yra pagonių globėjas, savo valdose Naisiuose yra susipylęs piliakalnį, kur švenčiama Baltų vienybės diena. Vėl iškils lietuviškos rašybos klausimas ir kt.

O kas atsitiko su konservatoriais?

Jie prieš rinkimus ir net antrąjį turą taip meiliai kalbėjo apie valstiečius-žaliuosius ir derino pozicijas kartu su liberalais. Po netikėtos griūties antrajame ture (visų kitų pralaimėjusių partijų rėmėjai balsavo prieš konservatorius) jų kalbos ir elgesys pasikeitė. Kai kas sako, kad jie nepakėlė pralaimėjimo, o ambicijos neleisdžia jiems būti mažesniųjų vietoje (valstiečiai Seime turės 56, konservatoriai – 31 balsą). Tame yra tiesos – tai buvusių disidentų, partizanų ir morališkai besipriešinusių okupacijai palikuonys. Jie aštrūs, griežti, ambicingi ir nenuolaidūs. Taigi ir partneriui jie būtų sunkesni, nors valstybei gal tai būtų į naudą, nes yra griežtai vakarietiškos ir proeuropietiškos orientacijos. Galima valstiečių ir socialdemokratų valdžia šiuo požiūriu kelia daugiau klausukų, nes jie gali būti mažiau atsparūs Kremliui. Tuo labiau kad geopolitinė situacija yra ne pati geriausia. Štai Naujojoje Vilnioje pralaimėjus bolševikuojančiam Algirdui Paleckiui, vienas jo rėmėjas viešai pareiškė – nešvesite Nepriklausomybės 100-mečio! Grasinimą galima suprasti, kad 2018 m. mes jau vėl būsime Rusijos okupuoti (vienas JAV karinis ekspertas sako, kad tai užtruktų tik 35 val.). O valstiečių-žaliųjų net pats lyderis R. Karbauskis per savo nuosavybę Kryme ir verslą Rusijoje yra priklausomas nuo kaimyninės valstybės. Gal po rinkimų ėmęsi ožiuotis ir reikalauti galimos koalicijos vadų patikrinimo Valsybės saugumo komitete konservatoriai ką nors įtaria ir susigriebė, kad su šiais „obuoliauti“ pavojinga?

Analogijos

Šiandienos situacija kažkaip prisimena 1926 m., kuomet į valdžią Lietuvoje taip pat buvo atėję kairieji – liaudininkai (vienu metu R. Karbauskio ir K. Prunskienės partijos pavadinimas irgi buvo „valstiečiai-liaudininkai“) ir socialdemokratai, kuriems pradėjus valdyti pakėlė galvas Maskvos remiami komunistai ir ėmė kirstinti darbininkiją bei neturtinguosius, o kairieji nesugebėjo jiems pasipriešinti. Kas buvo toliau, žinome.

Kalbėdama apie Naująją Vilnią komentatorė Regina Statkuvienė „15 min.lt“ kažkaip panašiai kalba apie šias dienas. Ji nesidžiaugia, kad ten nedidele persvara laimėjo konservatorė: „Bet kiek daugiau nei 45 procentai atėjusių į rinkimus balsavo būtent už „savi šaudė į savus“ melo autorių. Ir po rinkimų jie niekur nedings, tik dar labiau užjaus „mušamą“ savo „didvyrį“. Ir kitų rinkimų Naujojoje Vilnioje rezultatai gali būti kitokie, jei tie žmonės nebus išgirsti ir neturės kitos alternatyvos. Po ketverių metų jų gretas papildys dabartiniai 14-mečiai, 15-mečiai, 16-mečiai, kurie gaus LR pasą, bet jų tapatybę ir vertybes formuoja Rusijos informacinė erdvė ir lokalios aktualijos – gyvenimas griūvančiuose daugiabučiuose, tėvų pasakojimai apie sovietinį „rojų“, nepriteklis, skurdas ir beveik jokių perspektyvų apsigyventi viename iš aplink dygstančių ir pavydą keliančių nuosavų namų kvartalų, kur kuriasi sėkmę pasiekę žmonės, atsikėlę iš kitų rajonų“.

Šiai autorei savotiškai antrina jaunas politologas Vytautas Sinica, tik kalbėdamas plačiau, apie visą Lietuvą: „Neabejotinai didžiausia dalis Lietuvos piliečių yra socialiai konservatyvūs ir nori didesnio gerovės perskirstymo. Jis ir objektyviai būtinas, nes Lietuva, sėkmingai panirusi į Laisvos rinkos instituto pasakas, yra tapusi didžiausios visoje ES socialinės nelygybės ir dirbančiųjų išnaudojimo (skirtumas tarp BVP 1 gyventojui ir vidutinio darbo užmokesčio) šalimi. Tiek dėl ekonominių klausimų, tiek dėl poliarizuojančio V. Landsbergio asmens bei su juo siejamo praeities vertinimo jie niekada negalėjo balsuoti ir nebalsuos už TS-LKD. Kai susiskaldžiusios krikdemiškos partijos 2004 m. nepateko į Seimą ir įsikorporavo į TS-LKD, taip prarasdamos socialinio teisingumo dėmenį, šios vietos politiniame spektre niekas neužėmė. Prieš keletą metų Aloyzas Sakalas viltingai rašė, kad ją užimti turėtų Darbo partija, kuri – jei būtų vienijama ideologijos, o ne asmenybės ir įtakos – būtų galėjusi mėginti tai padaryti. Akivaizdu, nepadarė. Tačiau tuščia vieta amžinai nebūna. Ir dabar ją labai aiškiomis vertybinėmis deklaracijomis užėmė LVŽS“.

Taigi apmąstymams medžiagos yra – ir džiaugsmingiems, ir nelabai. Lauksime gairių. Šią savaitę derybos dėl valdančiosios koalicijos turėtų prasidėti.

Prezidentės vainikais papuošti iškiliausių lietuvių kapai

Prezidentės Dalios Grybauskaitės vardu Mirusiųjų atminimo dienos išvakarėse padėtos gėlės ir uždegtos žvakutės ant iškilių lietuvių kapų.

Šalies vadovės vardu gėlių padėta prie Laisvės gynėjų memorialo, prie žuvusiųjų už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę paminklo, prie Lietuvos prezidentų Aleksandro Stulginskio, Kazio Griniaus ir Algirdo Brazausko bei prie nežinomų kareivių kapų.

Taip pat pagerbti Nepriklausomybės Akto signataras Jonas Basanavičius, visuomenės veikėjas ir Lietuvos himno autorius Vincas Kudirka, kompozitorius ir dailininkas Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, poetai Jonas Mačiulis-Maironis ir Justinas Marcinkevičius, lakūnai Steponas Darius ir Stasys Girėnas bei pirmasis už nepriklausomybę žuvęs karininkas Antanas Juozapavičius.

Gėlių padėta Vilniuje, Kaune, Alytuje ir kituose Lietuvos miestuose.

ELTA

LR Prezidento kanceliarijos nuotr.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284 Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

Administracija –

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,

audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Nepanaudotų straipsnių nesaugojame.

Vėjas Vėlinių vakarą

Vėlinių kilmė siejama su lietuvių tikėjimu, kad mirštant žmogui nuo kūno atsiskiria vėlė, kuri paskui bendrauja su gyvaisiais, juos lanko. Etnografi ir istorikai yra aprašę, jog per Vėlines ruošiamos vaišės kapinėse arba namuose. Taip norėdavo pasigerinti vėlėms, kad jos nekenktų.

Paprotys valgyti prie kapų, palikti ant jų duonos, košės, kiaušinių, laistyti kapus pienu, medumi, vynu labiausiai buvo paplitęs slavų, graikų, rumunų tautose. Toks paprotys buvo ir Lietuvoje.

Seni žmonės pasakoja, kad anksčiau net nebuvo tokio papročio per Vėlines degti kapinėse žvakutes. Anksčiau vėlėms būdavo keliamos puotos. Dar XIX a. kai kuriuose Lietuvos regionuose ir kituose Europos kraštuose buvo gyvas paprotys ruošti kapinėse ar namuose vaišes, kviešti į jas savo mirusiuosius. Pavakarieniavus pačiose kapinėse, jose būdavo paliekama maisto vėlėms.

Ypatinga reikšmė priskirta tą dieną ugniai. Manoma, kad ugnis pritraukia vėles, tad joms degamos žvakės. Degindami žvakes gyvieji susitaiko su mirusiais, jos tarsi tarpininkės tarp mūsų, gyvųjų pasaulio, ir anapusinio.

Šiuolaikinį mirusiųjų pagerbimas – kitoks. Ne vien tikintieji, bet ir nepraktikuojantys savo pareigą laiko šią dieną ar vakarą nueiti į kapines, pagerbti artimųjų atminimą, išreikšti pagarbą tautai ir Tėvynei nusipelnusiems žmonėms.

Ugnys, maldos, elgetos

Lietuvoje, kaip ir daug kur Europoje, senovėje buvo paprotys per Vėlines skersti aviną, o jo mėsą išdalinti pavargėliams. Skerdiena buvo ritualinė padėka mirusiesiems už jų globą tais metais. Gervėčių lietuviai elgetoms išdalyti būtinai kepdavo mažų bandelių, o avies mentelė būdavo aukojama bažnyčiai.

Tą dieną buvo stengiamasi nevykti į nebūtiną kelionę – pavojinga, net neiti naktį iš namų, ginti gyvulius ir naktį juos palikti lauke, nes numirusieji gali pakenkti. Vakare susirinkusi prie stalo šeimyna melsdavosi, valgydavo tylėdama, netyčia nukritęs ant žemės maistas buvo paliekamas toms vėlėms, kurių nebuvo kam pakviesti, o nakčiai palikdavo bendrų vaišių, nes mirusieji ir toliau buvo laikomi šeimos nariai. Per bendrą maistą jie prisijungdavo prie gyvųjų rūpesčių, gyvenimo.

Kitą dieną maistą išdalindavo elgetoms. Buvo tikima, kad elgetos turi paslaptingą ryšį su mirusiais, yra lyg mirusiųjų ar gyvųjų tarpininkai. Todėl elgetas lietuviai gerbė, maitino, davė išmalda.

Lietuviai visada gerbė mirusiųjų atminimą, kapines laikė šventomis ramybės vietomis, šimtmečiais išsaugojo ir iš kartos į kartą perdavė pagarbos mirusiesiems ir jų atminimo papročius.

Senovėje tikėta, kad ugnis pritraukia mirusiųjų vėles. Ugnis simbolizuoja dviejų pasaulių – gyvųjų ir mirusiųjų – ryšį. Mirusiųjų pagerbimo šventėse deganti ugnis – mūsų siekis susitaikyti su tais, kurie išėjo iš šio pasaulio. Parodyti, kad jie nėra pa-

Jau nebe pirmi metai Lietuvos miestuose ir miesteliuose rengiama akcija „Sielų upė“ – paminimi nelankomi kapai.

miršti, kad yra laukiami ir mylimi.

Lietuvių tikėta, jog mirusieji po mirties gyvena panašiai, kaip ir gyvi būdami, todėl, laidojant numirėlius, kartu su jais būdavo laidojami ne tik brangesni jų papuošalai, bet ir svarbesni jų darbo įrankiai: peiliai, kirviai, ylos, adatos, pjautuvai, žuvininkystės įrankiai, audimo prietaisai, verpstės ir kitokie daiktai.

Ilgiausiai Vėlinių šventimas pagal pagoniškus papročius išliko Dzūkijoje. Pagerbdami mirusius, žmonės melsdavosi prie valgiais nukrauto stalo, ant kurio būdavo padėta sėtuvė ir uždegta žvakė, duonos kepaliukas, kitas maistas.

Dzūkijoje per Vėlines lig šiol dažnai tenka matyti kapų, apdėtų obuoliais, riešutais, saldainiais, pyragėliais ir kita. Kai kas valgių ant kapų deda, kad palestų atlėkę paukšteliai ir

už tai mirusiesiems pagiedotų, juos palinksmintų. Kiti deda tikėdamiesi, kad ateis koks alkanas, pasistiprins valgiu ir už mirusįjį pasimels.

Aukštaitijoje, Žagarės ir Joniškio apylinkėse pašarvotam numirėliui įdedamas į rankas kiaušinis. Lydint numirėlį į kapus, kryžiaus nešėjui užkabina ant kryžiaus gražių pirštinių pora, kuri jam dovanojama už palydėjimą.

Kaip aprašytos Vėlinės?

Janas Dluogošas XV a. aprašė rudens šventes Lietuvoje, iškilmingai švėstas miškeliuose spalio pradžioje, iškart nuėmus derlių. Į jas susirinkdavo apylinkės žmonės, atsinešdavo valgio ir gėrimo. Pokyliaudavo kelias dienas. Kiekvienas prie savo ugniavietės

Vėlinių laužai, taip kurti prieš kelis šimtus metų, vis dar gyvi lig šių dienų – Dzūkijoje.

aukodavo dievams, o ypač dievui Perkūnui, tikėdamiesi malonių ir pastiprinimų mirusiųjų vėlėms.

Šventimą namuose aprašė M. Strijkovskis XVI a. Bet jis rašo ne apie spalio pradžią, kaip J. Dluogošas, bet spalio pabaigą, kai susirinkę žmonės vienuose namuose, kartu ir suaugę, ir vaikai, stalą apkloja šienų, užtiesia staltiese, padeda kelis didelius kepalus duonos ir ant stalo kampų pastato ašočius alaus. Po to dar atneša kito maisto ir aukoja su tam tikromis apeigomis dievui Žemininkui. Keli grūdai, alaus lašai ir kt. aukojama į židinio ugnį, nuliejama ant žemės arba į kambario kampus, o paskui visi valgydami dainuoja ir groja ilgomis dūdomis.

M. Strijkovskis rašė, jog ši šventė buvo vadinama Ilgėmis. Žemininkas – tai Vėlių Dievas, požemio ir mirusiųjų dvasia.

Vėlinių, kaip ir kitų švenčių – Vėlykų, Kalėdų – apeigos prasidėdavo apeiginiu prausimusi. Prie uždegto balto stalo žmonės sėsdavosi švarūs, tvarkingais drabužiais. Beje, minima, jog senovėje išsiprausę vėlėms pirtyje palikdavo marškinius, o kartais ir stalą su valgiais.

Apeigos troboje prie stalo būdavo labai turtingos: maldos, raudos, giedojimai, užkeikimai, vėlių šaukimai ir vaišės, kurias valgė patys ir aukoję vėlėms bei pakeleiviams ir elgetoms.

Kai vėlės pasivašindavo, joms buvo sakoma: „Dovanokit, vėlelės, būkit sveikos, sudiev, laiminkite mus gyvenančius, ramybė tiems namams. Eikite ten, kur jus likimas veda.“

Vakarienė prasidėdavo visiška tyla. Po kurio laiko, kai, žmonių manymu vėlės jau pasisotindavusios, šeimininkas sakydavo: „Dovanokit, vėlelės, būkite sveikos, sudiev, laiminkite mus, gyvenančius, ramybė tiems namams. Eikite ten, kur likimas jus veda, bet atminkite mus...“

Po to susirinkusieji tęsia puotą. Atlikę savo prosenelių vaišinimo bei pagerbimo apeigas, Vilniaus krašto lietuviai, degindami ugnį ir rūkydami tam tikras žoleles, kalbėdavo: „Prisimink ugnyje sudegusius, vandenyje paskendusius, medžiu užmuštus ir griauštiniu nutrenktus ir pražuvusius. Ateikite jūs, vėlelės, gerkite ir vaišinkitės su mumis.“

Balta lova vėlėms

Vėlinių vakarą kurioje nors trobelėje susirenka daugiau žmonių, senesni žmonės mėgsta papasakoti šiurpių istorijų apie klajojančias šioje žemelėje vėles be vietos, neramius vaiduoklius, be laiko išėjusius iš šio margo pasaulio. Vėlių vakarą ne kiekvienas drąsuolis išdrįs eiti į miškelį ar kokius senkapius, saugosis vaiduokliais apšauktos vietos.

Tą dieną visi lanko kapines, papuošia gėlėmis ir užžiebia ant kapo savo artimųjų arba ir svetimųjų, kuriems jaučiasi esą skolingi, nors vieną žvakelę.

Kupiškio apylinkėse dar ir šiandien sutiksime žmonių, kurie yra matę ir girdėję, kaip tam tikros samdytos raudotojos raudodavo prie numirėlių, kaip ir pagonijos laikais. Yra dar ir tokių senelių, kurios moka raudoti tas senovės raudas.

Daug kas tiki, jog Vėlinių ir Visų Šventųjų vakarą mirusiųjų vėlės ateina savo artimųjų ir genčių aplankyti. Sakoma, Vėlinių vakarą ir naktį galima susitikti su mirusiais, pasimatyti ir pasikalbėti kaip su gyvais.

Nukelta į 11 psl.

TELKINIAI

„Po angelo sparnu“ augina naują klausytojų kartą

Mintys po Juditos Leitaitės koncerto

RITA RAŠYMIENĖ

Solistės Juditos Leitaitės koncertas Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčiai paremti vyko sekmadienį, spalio 16 d. Teisybę pasakius, nelabai norėjau eiti į šį koncertą, bet labai džiaugiuos, kad po Mišių pasilikau bažnyčioje ir išklausiau puikų koncertą. Mezosopranas Judita Leitaitė yra tarptautinių konkursų laureatė, viena aktyviausių ir ryškiausių Lietuvos kamerinės muzikos atlikėjų, apdovanota įvairiomis premijomis ir išleidusi net 14 kompaktinių plokštelių. Reikia pasakyti, kad dainininkė savo nuostabiu balsu sudrebino bažnyčios skliautus. Dainos buvo lengvos, visiems pažįstamos, ir buvo malonu klausyti.

Pirmas kūrinys – giesmė Marijos garbei – G. Caccini „Ave Maria“ parodė solistės balso galingumą ir švelnumą. Po to, kai kartu su vaikų choru, sudarytu iš „Vyturio“ (vad. Darius Polikaitis) ir „Svajonės“ (vad. Alina Šimkuvienė) dainininkų, nuskambėjo pirmoji jungtinė giesmė „Pānis Angelicus“, jaučiau, kad man dainuoja angelas ir pritaria angeliukų choras. Solistė Judita mėgsta dainuoti ir solo, ir pritariant kitiems dainininkams. Viena iš mano mėgstamųjų giesmių „Marijos varpelis“ taip pat neapvylė, ir dar šiandien girdžiu tą ypatingą melodiją. Labai gražiai derėjo solistės balsas su vaikų choru. Judita Leitaitė pati vedė programą, su švelniu humoru pristatydama dainas, kitus programos atlikėjus, prisimindama muzikus ir kompozitorius. Skambėjo ir smuiko bei vargonėlių (pianino) garsai. Smuikavo talentinga Juditos dukterė Paulina Daukšytė, akompanavo visiems pažįstama Lisa Kristina. Paulina griežė kelis kūrinius solo, juos atliko tiksliai ir jausmingai. Buvo malonu paklausti ir jaunos, kylančios dainininkės Aidos Skaraitės švelnaus dainavimo. Ji padainavo G. Giordano „Caro mio ben“. Toliau – dainelė po dainelės – vienos dažniau girdėtos, kitos mažiau. Girdėjome A. Bražinsko, A. Raudonikio, F. Shubert ir R. Racevičiaus dainas. Juditos balsas visus žavėjo, ir klausytojai norėjo vis daugiau dainų.

Man labiausiai patiko paskutinės trys dainos – turbūt dėl to, kad jas geriausiai žinau ir pati esu dainavusi. Šios dainos taip pat buvo atliktos pritariant smuikui ir vaikų (angeliukų) chorui. Solistė Judita

Pop-grupės „Svajonė“ vadovė Alina Šimkuvienė (k.) ir solistė Judita Leitaitė.

„Facebook“ nuotraukos

šias dainas labai gražiai apibūdino, o visi atlikėjai savo partijas atliko puikiai. Erdvioje bažnyčioje skambėjo T. Leiburo „Prie pasakų miesto“, R. Lovland „You Raise Me Up“ (lietuviškai) ir L. Cohen „Aleliuja“ (irgi lietuviškai). Dalyviai negailėjo plojimų, o solistė į tai jautriai reagavo ir kai kurias dainas kartojo. (Mano vienintelė pastaba – gal programoje reikėjo pateikti lietuviškus dainų tekstus?) Vaikų chorui dirigavo vadovai Darius Polikaitis ir Alina Šimkuvienė. Vaikai labai atidžiai sekė dirigentus. Jautei glaudų solistės ir choro bendradarbiavimą; ji dažnai atsistodavo tarp vaikų ir kartu su jais dainuodavo.

Po koncerto į klausytojus prabilo „Po angelo sparnu“ organizatorė Dainora Baliutavičienė, pasidžiaugusi gausiais klausytojais ir puikiu koncertu. „Čia jau penktas ‘Po angelo sparnu’ koncertas. Šių koncertų tikslas – edukacinis. Auginamės jaunąją kartą tam, kad pratestų garbingas muzikines lietuvių tautos tradicijas, kad jaunieji išlavintų muzikinį skonį ir mokėtų atskirti tikrąjį, sielos gelmes atveriantį meną nuo populiaraus ir komercinio. Stengiamės sujungti geriausius Lietuvos profesionalus su išeivijoje augančia karta. Mums rei-

Solistė Judita Leitaitė su vaikų chorą.

kia stengtis padėti vieni kitiems, mums reikia puoselėti ir išsaugoti tokią gražią bažnyčią, kurios architektūrą ir akustiką gyrė ne vienas pasaulinio lygio muzikantas. Tai viena gražiausių bažnyčių Čikagoje, būtų nuostabu, kad ji taptų ir koncertų sale ne tik lietuviškiems muzikiniams virtuozams, bet ir besilankantiems svečiams”, – kalbėjo organizatorė.

Džiugu, kad šį kartą koncertuoti atvažiavo garsioji solistė Judita Leitaitė. Ji yra buvusi Čikagoje anksčiau, bet pirmą kartą buvo šioje nuostabioje bažnyčioje. Dainora prašė atkreipti dėmesį į bažnyčios centre esančią didelę baltą dėžę po baltais angelo sparnais. Ji ragino aukoti ir padėti išlaikyti šią šventovę. Žmonės dosniai aukojo – parapijai buvo surinkta daugiau nei 4 000 dol. Dalyviai pirkė solistės kompaktines plokšteles ir naudojosi proga gauti jos autografą. Nuosirdžiausia padėka Juditai Leitaitėi, jos dukrai smuikininkei Paulinai Daukšytei, jaunai solistei Aida Skaraitėi, akompaniatorėi Lisai Kristinai, „Vyturio“ vadovui Dariui Polikaičiui, pop-choro „Svajonė“ vadovei Alinai Šimkuvienėi bei visiems vaikams, kurie padovanojo tokią puikią dovaną – neužmirštamą koncertą. Nuosirdus ačiū ir Dainorai Baliutavičienėi, „Po angelo sparnu“ sumanytojai ir rengėjai, už nenuilstamą energiją, padėjusią visa tai įgyvendinti. Lauksime kitų koncertų.

„Vyturio“ vadovas Darius Polikaitis, „Svajonės“ vadovė Alina Šimkuvienė, solistė Judita Leitaitė, smuikininė Paulina Daukšytė, dainininkė Aida Skaraitė ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos klebonas kun. Jaunius Kelpšas.

Pagerbti ilgamečiai parapijos bendradarbiai

LAIMA MAZILIAUSKIENĖ

Rugsėjo 25 dieną Detroito Dievo Apvaizdos parapijoje vyko kasmetinis rudens piknikas, kurio metu buvo pagerbti bendradarbiai, daugelį metų paaukoję lietuviškos parapijos labui.

Idėja pagerbti lietuvių telkiniui pasiaukojusius žmones kilo prieš ketverius metus, kuomet ilgamečiai bažnyčios giesmininkai Pranas Zaranka ir Edvardas Skiotys dėl sveikatos nutarė pasitraukti iš giedorių gretų. Tą kartą, po Mišių, bažnyčioje, jiems buvo gražiai padėkota ir įteiktos atminimo dovanos. Šiam pagerbimui praėjus supratome, kad parodytas dėmesys ir dėkingumas yra labai svarbus ir reikalingas mūsų senjorams, nes tik jų ir mokėjimo būti vieningiems dėka mes turime šiuos nuostabių lietuviškus namus, kuriuose galime rinktis, garbinti Dievą ir bendrauti lietuviškai, mokinti vaikus lietuvių kalbos ir tradicijų, švęsti šventes, dalintis savo vargais ir džiaugsmais. Taigi, kitais metais buvo nutarta pagerbti pirmuosius parapijos statytojus, ir tam pasirinkta rudens gegužinė, kuomet į mūsų antruosius namus suguža daug parapijiečių, jų draugų ir svečių ne tik iš Detroito bei apylinkių, bet ir kitų valstijų. Taip idėja apdovanoti ir pagerbti mūsų ilgamečius parapijos savanorius tapo tradicija.

Šiomet parapijos taryba gavo pasiūlymų ir nutarė padėkoti šešioms mūsų lietuviškos salelės Detroito senjoroms: Liūdai Rugienienei, Vytui Petruliui, Juozui Orentui, Kęstučiui Černiui, Doug Komer ir Gediminui Balandai. Šv. Mišių pabaigoje parapijos

Pagerbti senjorai. Pirmoje eilėje iš k.: Vytas Petrulis, Gediminas Balandas, Juozas Orentas, Liūda Rugienienė, Kęstutis Černius, Doug Komer. Antroje eilėje: klebonas kun. Gintaras Jonikas ir Laima Maziliauskienė.

Suvenyras su parapijos simbolika. Juozo Vaičiūno nuotr.

klebonas kun. Gintaras Jonikas pakvietė visus darbštuolius išeiti į priekį, prie altoriaus. Parapijos tarybos pirmininkė Laima Maziliauskienė trumpai pristatė jų veiklą ir visų Dievo Apvaizdos parapijiečių vardu tarė nuoširdų ačiū už ilgametį savanorišką darbą ir rūpestį išlaikant ir gražinant mūsų parapiją, už begalę paaukotų valandų, už tai, kad jie suprato, kokia laimė yra duoti, t. y. mylėti be sąlygų, tai yra savo noru aukotis vardan kito: „Šiandien, Jūsų gyvenimo saulėlydyje, norime pasidžiaugti, kad Jūs esate su mumis, kad Jūsų veidai, spinduliuojantys šviesiu liūdesiu ir ramia laime, dar ilgai mums šviestų, o sveikata, saugumas ir Dievo palaima Jus lydėtų kiekvieną dieną”.

Parapijos klebonas kun. Gintaras Jonikas pasidžiaugė, kad esame stiprūs, gražūs ir tikintys dėka jų atliktų darbų, įkvėpimo ir asmeninio pavyzdžio, ir įteikė visiems atminimui stiklo suvenyrus su parapijos simbolika, kurių autorė – Evelina Mayner. Visi parapijiečiai sudainavo „Ilgiausių metų”. Po iškilmingo savanorių pagerbimo bažnyčioje visi buvo pakviesti į rudens gegužinę parapijos kultūros centrą, kur laukė skanūs lietuviški valgiai, loterija, mugė, atrakcijos vaikams ir smagus pabendravimas.

Laima Maziliauskienė – Detroito Dievo Apvaizdos parapijos tarybos pirmininkė.

Sėkmingas renginys Dievo Apvaizdos lietuvių parapijoje

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Spalio 20–22 d. Dievo Apvaizdos parapijoje, Southfield, MI, vyko devintasis naudotų daiktų pardavimas. Šis projektas pradėtas parapijietės Danutės Jankienės iniciatyva 2001 m. sužinojus, kad Toronte, Kanadoje, D. Jankienės sėkmingai parapijoje, vykdavo sėkmingi naudotų daiktų pardavimai. Naudotų, bet dar gerų daiktų pardavimas vyksta Dievo Apvaizdos parapijos patalpose kas dveji metai – pasiruošti tam reikia laiko. Dėl sveikatos šiame pardavime dalyvauti D. Jankienė negalėjo, tačiau jau šeštą kartą – nuo 2006 m. – jam vadovauja Janina Udrienė, Elena Alkuvienė ir parapijos Krikščioniškos tarnybos komisija.

Ivairiausi daiktai buvo tvarkingai sudėlioti ant stalų: moterų, vyrų ir vaikų rūbai, batai, rankinukai, vaikų žaislai, namų reikmenys, augalai, sezoniniai papuošimai namams, kompaktinės plokštelės, juvelyrika, maži ir didesni baldai, lagaminai, kompiuteriai, televizoriai, kiti elektroniniai prietaisai bei daug knygų anglų ir lietuvių kalbomis. Dievo Apvaizdos parapijos lėšų telkimo akcija – naudotų daiktų pardavimas susilaukė daug lietuvių ir sve-

timtaučių dėmesio. Per šias kelias dienas parapijoje apsilankė nemažai žmonių. Galima sakyti, kad pro parapijos Kultūros centro salę praėjo keletas šimtų pirkėjų. Tad šis projektas buvo ne tik sėkmingas, bet ir pelningas, nes buvo gauta 7 tūkst. dolerių pelno! Surinkti pinigai bus naudojami parapijos reikmenims bei patalpų remontui. Visą savaitę trukusi organizavimo talka parodė, kad parapijai ir ben-

dram reikalui yra pasiryžusios tarnauti kelios dešimtys savanorių. Talkininkai tikrai pasisvėntė – rūšiavo, įkainojo, dėliojo daiktus bei atliko kitus darbus. Ruoša truko kelias dienas iki ir po pardavimo. Parapijiečiai darniai bendradarbiavo. Dirbant kartu buvo parodyta pagarba ir vieni kitų įvertinimas. Atrodo, kad tikrai nieko netrūko! Ypatingas ačiū Janinai Udrienėi ir Dievo Apvaizdos parapijos Krikščioniškos tarnybos komisijai už

puikų organizavimą. Buvo padėkota šeimininkėms Iza belei Korsakienei ir Elenai Alkuvieni už visoms ruošos dienoms paruoštą maistą bei Rūtai Baublys-Striupaitis už pagalbą virtuvėje. Padėka visiems talkininkams! Kitą pardavimą organizuos Marytė Andrijonytė ir Laura Alkevičius, padedamos Janinos Udrienės. Iki kito naudotų daiktų pardavimo!

Dalis Dievo Apvaizdos parapijos naudotų daiktų pardavimo talkininkų. Sėdi organizatorė Janina Udrienė. R. Juškaitės-Švobienės nuotr.

Bilietas į vieną pusę

RASA SĖJONAITĖ

Vos prieš tris mėnesius grįžusi į Lietuvą Baronų šeima kuria ateities planus ir juos sieja ne su New Yorku, kur praleido tryliką metų, o su Vilniumi. Būtent šiame mieste jauna trisdešimtmečių pora tikisi susikurti naujus namus, save realizuoti, susirasdama darbą, kuris leistų patogiai susitvarkyti kasdienę buitį, o svarbiausia, kaip teigia šio rašinio herojė Kornelija Baronas, mėgautis gyvenimu Lietuvoje ir pasiimti iš jo tai, kas geriausia.

Šiandien yra ta diena. Tai ne tik diena, kai atverčiame naują puslapį savo gyvenime, tai diena, kai labai reikšmingą savo gyvenimo puslapį užverčiame. Bet užlenkiame jo kamputį, kad galėtume vėliau susirasti ir vėl atsiversti.

Šitą šalį ir miestą man palikti yra labai sunku. Tai vieta, kur baigiau mokslus, sukūriau šeimą ir susiformavau kaip asmenybė. Tai vieta, kur gimė mūsų dukra. Tai vieta, kuri man padovanojo nepaprastai daug gražių akimirkų ir prisiminimų. Čia pragyvenau beveik pusę savo gyvenimo ir grįžusi į Lietuvą turėsiu išmokti gyventi iš naujo. Šiandien palieku ne tik New Yorką, palieku čia savo mamą – savo geriausią draugę. Mes visada gyvenome labai arti viena kitos, nes kitaip nemokame ir gyventi atskirai mums bus didžiulis išbandymas. Bet aš žinau, kad tai laikinas išsiskyrimas, mama bus labai svarbi priežastis mums sugrįžti atgal, arba mes jai svarbi priežastis atsigręžti į Lietuvą. O dabar saukau New Yorkui „iki“ ir palieku čia dalelę savęs.

Priimti sprendimą iš New Yorko persikelti gyventi į Lietuvą, Baronų šeimai nebuvo sunku. Kur kas sunkiau buvo adaptotis naujoje vietoje jų mažajai dukrai Medeina, kuri iki šiol ilgisi Amerikos ir čia likusios močiutės.

Štai tokie pirmieji buvo lietuvių Kornelijos Baronas įrašai jos sukurtoje „Facebook“ paskyroje „Bilietas į vieną pusę: NYC – Vilnius“. Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad žmogus parašęs jaudinantį atsisveikinimo laiškelį su šalimi, kurioje tarpo ir brendo kaip asmenybė, iš tiesų iki galo neįvertino situacijos ir paskubėjo su sprendimu išvykti iš šalies, kurį daugeliui ne tik Lietuvos gyventojų, bet ir kitų kraštų žmonėms regisi kaip neišsenkančių galimybių rojumi. Šeima, kuri daugiau nei dešimtmetį puikiai stojosi ant savo kojų New Yorke, vieną dieną vis dėlto nusprendė grįžti į tėvynę, kurį šiandien oficialios statistikos duomenimis pagal pragyvenimo lygį užima vos ne paskutinę vietą Europos Sąjungoje, labiausiai kenčia nuo kasdien vis didėjančio emigracijos skaičiaus, o nuolat purtoma korupcijos skandalų, yra užstrigusi įvairių politinių peripetijų labirinte. Ar neišgąsdino Baronų šeimos toks ne visai šviesiomis spalvo-

Baronų šeima.

Asmeninio albumo nuotraukos

mis tapomas nūdienos Lietuvos vaizdas? „Niekomet nebuvau nutraukusi ryšių su Lietuva. Pasielkdamas šiuolaikines technologijas, nuolat bendraudavau su savo draugais, likusiais Lietuvoje vyro tėvais ir kitais artimaisiais. Man visą laiką rūpėjo kas vyksta Lietuvoje. Amerikoje dirbau mokytoja lietuvių emigrantų mokykloje, todėl mačiau, kaip jaunoms šeimoms yra svarbu, kad jų vaikai kalbėtų lietuviškai. Mačiau, kaip jie siekė sumažinti emigracinius skirtumus tarp gimtinės ir svečios šalies. Aišku, gal kažkiek ir buvau atitrūkusi nuo svarbiausių kasdieninio gyvenimo aktualijų, tačiau tikrai nenuutulusi nuo realios situacijos“, – sako Kornelija Baronas, kuri kartu su savo tėvais į New Yorką atsikraustė gyventi iš karto po vidurinės mokyklos baigimo Lietuvoje. Kornelijos šeima, laimėjusi loterijoje žalią kortą, išvyko į Ameriką, kurioje jau gyveno nemažai artimųjų. Kanadoje gyveno Kornelijos sesuo su šeima, teta, dėdės. Floridoje Kornelijos tėčio sesuo.

New Yorke stojosi ant kojų ir kūrė šeimą

Kornelija su būsimu vyru Algirdu mokėsi vienoje klasėje, tačiau artimiau bendrauti pradėjo tik po dvejų metų praleistų New Yorke. Per vienas atostogas, grįžusi pasisvečiuoti į Lietuvą, Kornelija kartu su Algirdu dalyvavo buvusių klasiokų vestuvėse ir nuo to laiko, net kol gyveno skirtinguose žemynuose, nesiskyrė ir planavo savo bendrą ateitį. Pabaigęs universitetą Algirdas atvyko į New Yorką. Būtent šiame mieste, kuriam iki šiol Kornelija puoselėja šiltus jausmus ir jaučia nostalgiją, pora keliolika metų gyveno, mokėsi, dirbo, susilaukė dukters Medeinos, keliavo ir mėgavosi net pačiomis nereikšmingiausiomis kasdienybės akimirkomis. New York University baigusi tarptautinės teisės ir kriminologijos bakalauro ir magistro studijas, Kornelija teisininke dirbo vienoje tarptautinėje organizacijoje. Šeštadieninėje Maironio lituanistinėje mokykloje dėstė mažiesiems išeiviams lietuvių kalbą. Algirdas, baigęs inžinerijos mokslus Lietuvoje, Amerikoje persikvalifikavo ir dirbo

finansų srityje mokesčių specialistu.

„Iš tikrųjų grįžti į Lietuvą pirmas sumastė Algirdas, – sako Kornelija. – Kadangi į Ameriką aš atvažiavau būdama vos 18-kos ir savarankiškai niekada nebuvau gyvenusi Lietuvoje, nebuvo sunku apsispręsti, nes to suaugusio žmogaus gyvenimo Tėvynėje taip ir nebuvau patyrusi. Antra vertus, tai buvo tarsi skolos grąžinimas vyrui. Norėjau jam atsidėkoti už jo pasiryžimą atvykti gyventi į Ameriką ir šis laikas buvo tinkamiausias. Kol dukra maža ir dar nelanko mokyklos, nusprendėme leisti sau paeksperimentuoti su savo gyvenimu. Mes tiesiog norėjome pakeisti gyvenimo būdą ir pabandyti gyventi kitaip,

kitoje šalyje, kitoje erdvėje. Jeigu nebūtume pabandę, vėliau tikrai, būtume pasigailėję, kad to nepadarėme. O, žinote, gyventi ir kažko gailėtis, labai negeras jausmas“. Pasiryžusi keisti gyvenamąją vietą Kornelija, vis dar sulaukia klausimų, kas gi jai nepatiko Amerikos svajonių mieste? „Tikrai mes blogai New Yorke nesijautėme. Aš buvau pripratusi prie miesto ritmo, prie nuolatinio bėgimo. Pati mokiausi ir dirbau Manhattane ir tikrai mūsų nevargino nei triukšmas, nei miesto chaosas. Dukra iki šiol ilgisi Amerikos ir kiekvieną kartą užėjus kalbai apie šią šalį, teigia norinti grįžti į New Yorką. Ilgiuosi ir aš New Yorko, kuriame prabėgo beveik pusę mano dabartinio gyvenimo. Ilgiuosi mamos, kuri liko New Yorke. Guodžia tik tai, kad iš mano artimųjų, čia kartu su mumis yra mano tėtis, kuris į Lietuvą grįžo dar prieš mums atvažiuojant. Jeigu galutinai nuspręsimė likti tėvynėje, viliuosi atsivilioti mamą taip pat“, – sako Kornelija Baronas.

Mokosi gyventi iš naujo... gimtajame mieste

Viešojoje erdvėje „Facebook“ socialiniame tinkle atsiradęs Baronų šeimos dienoraštis, jau beveik trečias mėnuo fiksuoja kiekvieną Kornelijos, jos vyro Algirdo, dukters Medeinos ir keturkojo augintinio mini pincerių veislės patinėlio Širio grįžimo į gimtinę potyrius, išvalgas, neaplenkiant pasikeitusio gyvenimo būdo naujus pokyčius ir skirtumus tarp dviejų visiškai skirtingų pasaulio vietų: Lietuvos ir Amerikos. „Nors esu vilnietė, vis dėlto reikėjo pri-

Šeimos išvyka į JAV sostinę Washingtoną.

Po trylikos praleistų metų New Yorke, vos prieš kelis mėnesius į Lietuvą grįžusi Baronų šeima teigia, kad nepritapus tėvynėje, visada galės grįžti atgal į Ameriką.

prasti prie automobilio vairavimo naujų sąlygų, iš naujo mokytis gatvių pavadinimus. Sunkiausiai buvo adaptuotis Medeinai. Nors jai tik treji metai, ji labai gerai jaučia ir supranta šiuos mūsų gyvenimo pasikeitimus. Pamažu pripranta ir ji prie Lietuvos, tačiau iš pradžių, vis prašydavo grįžti atgal į Ameriką. Jai ilgą laiką viskas buvo svetima. Vyro tėvus, senelius ji matydavo tik per *Skype*, todėl supranta, kad jų visai nepažinojo. Mes kol kas neturime pastovių namų, gyvename pas vyro seserį. Todėl, manau, kol neišsikelsime į nuosavą būstą, tas laikinumo jausmas dar mus lydės”, – apie pirmuosius iš pirmo žvilgsnio ne labai reikšmingus sunkumus pasakojo Kornelija Baronas, čia pat savo „Facebook” paskyroje palikusi tokį įrašą:

Koks įspūdis, po trylikos gyvenimo metų New Yorke, išlipus iš lėktuvo Vilniuje?
Nevyniosiu į vatą – kontrastas didelis. Vilniaus senamiestis tvarkingas ir labai jaukus, tačiau prie tų, nors ir savų, bet akis režiančių senųjų daugiabučių reiks iš naujo priprasti. Anksčiau to nebuvo pastebėję, bet dabar mums visur atrodo tiek mažai žmonių. Gatvėse, parduotuvėse... Kur jūs visi dingot?! Žmonių veidai miesto nuotaikos taip pat nekelia. Gražūs, bet rimti, susimąstę, dažnai liūdni. Gal šikart suverskime visą kaltę ant to nesibai-giančio lietaus. Tai jis nudažo miestą pilkai! Gal jam pasibaigus miestas nušvīs kitom spalvom. O dabar visi su šypsenom į gatves!

Svarbiausi dalykai – emociniai

Tai, kad Lietuva dažniau pulsuoja negatyviomis, nei pozityviomis nuotaikomis Kornelija visada žinojo. „Tai buvo didžiausia mūsų baimė. Dėl pinigų aš nebijojau, žinojau, kad turime galvas ant pečių, rankas ir darbo tikrai susirasime, bet, labiausiai bijojau tų socialinių dalykų ir nuolat savęs klausiau, ar aš noriu, kad mano vaikas augtų tokioje aplinkoje. Mano vyras šiuo klausimu yra nusiteikęs optimistiškai, ir jis kiekvieną kartą tvirtina, kad mes patys kuriame aplinką. Sutinku, kad tikrai Lietuvoje galima gyventi gražioje socialiai brandžioje aplinkoje, kuri daugeliu atvejų priklauso nuo mūsų. Juk renkamės draugus patys, kokią televizijos laidą žiūrėti, kokią spaudą skaityti irgi nusprendžiame patys. Taigi, manau, kad Lietuvoje reikia atsirinkti tokius dalykus, kurie padėtų susikurti gerą kokybišką gyvenimą. Tai tikrai yra įmanoma. Ir reikia būti šiek tiek avantiūristais, tokiais kaip mes, kurie metę

sau iššūkį, nusprendėme svajonių šalį susikurti patys”, – neslepia optimizmo pašnekovė, nors jau spėjo susidurti su lietuviško gyvenimo ypatumais. Pavyzdžiui, teko pajusti Lietuvoje dar vis esanti nebrandų požiūrį į eilinį vartotoją. Nusipirkusi nekokybiško jogurto viename prekybos centre, jauna moteris pabandė jį grąžinti atgal. Ne kartą taip yra nutikę New Yorke, kur pakakdavo nueiti į parduotuvę ir be jokių išlygų galėdavai pasiimti kitą prekę arba būdavo grąžinami pinigai. Tuo tarpu Vilniuje Kornelija kelias valandas užtruko rašydama elektroninius laiškus ir bandydama įrodyti savo teisumą. Deja, taip ir neatgavo nei pinigų, nei teisės nusipirkti kitą prekę. „Šiek tiek keista, kai didžiulis prekybos centras dėl kelių eurų praranda potencialius pirkėjus”, – sako Kornelija Baronas, kuri jau spėjo patirti ne tik atsainų požiūrį į Lietuvos vartotoją, bet ir nemandagų vairuotojų elgesį miesto keliuose. Tačiau, šiuos ne pačius maloniausius įvykius atsveria kiti dalykai. Kornelija džiaugiasi siūlomų Lietuvos sostinėje kultūrinių įvykių gausa, elegantiškomis kavinėmis, kur ji gali maloniai laisvalaikį praleisti su šeima ir draugais. Sakoma, namai ten, kur širdis. Pastatai, gyvenimo gerovė, karjera nesuteikia tiek pilnatvės, kiek buvimas pilnavertėje aplinkoje, kurioje nuolat jauti savo artimuosius, pasitiki draugais, susirandi bendraminčių. Kiekvienas, kuris kažkokia nedidele dalimi nors kartą yra patyręs emigracijos našta, žino ir tai, kad šiuo laiku, laisvės ir masinio prieinamumo sąlygomis, išvykimas iš Tėvynės iš tiesų nėra toks skausmingas, kaip XIX ar XX amžiuje. Išvykęs svetur, emigrantas visada gali grįžti atgal į tėvynę. Gal nėra lengva pastoviai keisti gyvenamąją aplinką, tačiau tai tikrai įmanoma. Tas grįžimo galimybes į Lietuvą po trylikos pragyventų metų New Yorke įvertino ir Baronų šeima, kuri turėdama planą A, ateičiai pasiliko ir planą B. Jeigu kartais gimtinėje būtų blogai, jie visada galės grįžti atgal į Ameriką. O kol kas naujakuriai tėvynėje laukia palaikymo iš aplinkos ir tikisi supratingumo, nes iki šiol nuomonių apie jų grįžimą buvo įvairiausių: nuo pačių geriausių iki nemaloniausių. Kaip bebūtų, jauna šeima neturi ką prarasti. Atvirkščiai, jeigu taip atsitiktų, kad Kornelijos ir Algirdo šeima nuspręstų grįžti atgal į New Yorką, praleisti metai Lietuvoje būtų neįkainojama gyvenimiška patirtis ir prisiminimai, kurie labai gražiai įprasmina mūsų laiką šiame pasaulyje, kuria ne tik mūsų praeitį, bet ir padeda vienaip ar kitaip dėti ateitį.

„Draugo” metiniame pokylyje – naujovės ir pakili nuotaika

Atkelta iš 1 psl.

Pokylio pietus pradėjo Lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapijos kunigas Liudas Miliauskas, sukalbėdamas invokaciją. Savo maldoje jis užsiminė apie penktadienį įvykusią nelaimę ir perspėjo visus susirinkusius žodžiais „draugaukim, kol galim”. Dalyviai džiaugėsi skaniu „Bravo Bites” paruoštu maistu. Pietums įpusėjus įvyko pirmoji naujovė: pokylio meninės programos atlikėjai, Simona ir Dorsey Minns, pradžiugino dalyvius įdomia ir neįprasta programa. Muzikantė, vokalistė Simona Minns, kuri yra ir „Draugo” bendradarbė, kartu su savo vyru Dorsey atliko lietuviškų dainų ir melodijų pyne. Simona dainuodama skambino kanklėmis, o Dorsey pritarė trombonu. Girdėjosi lyriškas ir naujoviškas lietuviškų melodijų sąskambis. O programos pabaigoje Simona ir Dorsey atliko dvi smagias amerikietiškas dainas – bliuzus, taip parodydami plačią savo gebėjimų skalę. Kita „Draugo” pokylio naujovė: pokylyje dalyvavo ypatingas svečias – Lietuvos Respublikos ambasadorius JAV ir Meksikai Rolandas Kriščiūnas su žmona Živile. Ambasadorius pasveikino „Draugo” darbuotojus ir įvertino išeivijos vaidmenį lietuvybės ir Lietuvos valstybingumo išlaikyme. Jis paminėjo, kad plačią išeivijos lietuvišką veiklą gražiai iliustruoja „Drauge” dirbančio fotografo Jono Kuprio nuotraukos, puošiančios ambasados Washingtone sienas. „Draugą” sveikino Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, kuris su žmona Gintarija tradiciškai dalyvauja šiame metiniame renginyje. Savo kalboje konsulas pastebėjo, kad „Draugas” gyvuoja ilgiau negu Lietuvos konsulatas Čikagoje. Jis palinkėjo redakcijai toliau sėkmingai dirbti ir estafetę perduoti kitoms kartoms. Lietuvių Fondo (LF) tarybos narys Rimantas Griškelis pasveikino „Draugą” ir įteikė LF skirtą paramą „Draugui”, kurią priėmė Lietuvių katalikų spaudos draugijos pirmininkas Vytas Stanevičius. Šįmet LF „Draugui” skyrė 15 000 dol. 7 000 dol. paramos čekis jau buvo įteiktas anksčiau, pokylio metu R. Griškelis įteikė likusios 8 000

dol. sumos čekį. Padėkos ir sveikinimo žodį tarė „Draugo” vyriausioji redaktorė Ramunė Lapas. Ji palygino „Draugą” su orkestru, kurio įvairios dalys sukuria darnią harmoniją. Redaktorė pasidžiaugė redakcijos darbuotojais ir padėjėjais. Ji paminėjo daugiau kaip 40 metų „Drauge” dirbančią Onutę Gintautienę, „Draugo” techninį redaktorių Joną Kuprį, korektorę Dalią Sokienę, savanorį Rimą Černių ir neseniai į „Draugo” redakcijos darbą įsijungusią Neringą Smilgytę. Redaktorė taip pat pasidžiaugė didėjančiu „Draugo” korespondentų, bendradarbių ratu. Tarp jų salėje buvo straipsnių autorius ir ilgametis „Draugo” rėmėjas adv. Donatas Januta, jau minėtoji Simona Minns, sporto skyriaus redaktorių Dainius Ruževičius, rytinės pakrantės valstijų skyriaus „Rytys” redaktorė Vaida Lowell, Raimundas M. Lapas ir kt. Redaktorė pabrėžė, kad koks skambus būtų orkestras, jo darbas liktų beprasmiškas be klausytojų. Todėl ypatinga padėka – „Draugo” skaitytojams, prenumeratoriams. Sveikinimo žodį tarė ir „Draugas News” redaktorė Vida Kuprytė. Ji pasidžiaugė prieš trejus metus padarytu drąsiu sprendimu leisti mėnesinį lietuvišką laikraštį anglų kalba. Tuo būdu atsivėrė platesnis skaitytojų laukas, kuris dar daugiau padidėjo su dr. Jono Daugirdo redaguojamu žurnalu „Lithuanian Heritage”. Dar viena naujovė: „Draugo” pokylyje dalyvavo žymus solistas Algis Grigas. Popietės vedėjas D. Sokienė išsamiai aptarė solisto muzikinę karjerą ir pasiekimus. Ji paskelbė, kad neseniai pasirodė A. Grigo atliekamų arijų kompaktinė plokštelė, kurios išleidimą finansavo adv. D. Januta. Pokylio dalyviai išgirdo dvi šios plokštelės ištraukas. Solisto žmona Rūta viešai padėkojo adv. D. Janutai už plokštelės išleidimą ir įteikė jam dovaną. Beje, plokštelę popietėje galima buvo įsigyti, o pelną A. Grigas skyrė Draugo fondui. Spaudos draugijos pirmininkas V. Stanevičius užbaigė popietės programą, padėkodamas visiems, kurie prisidėjo prie programos ruošos, ir visiems popietės dalyviams. Po to įvyko loterija.

Lietuvių Fondo tarybos narys R. Griškelis įteikia paramos čekį „Draugo” leidėjų tarybos pirm. V. Stanevičiui. J. Kuprio nuotr.

PROJEKTAS „NUO BAROKO IKI ROKO“ – kelionė muzikos epochomis

GIEDRĖ VENCIOUS

Tokio muzikinio projekto išėivijos gyvenime dar nebuvo. Lapkričio 6 d., sekmadienį 4 val. p. p., „Lemont High School Performing Arts Center“, adresu 800 Porter St. Lemont, IL 60439, muzikinės sintezės fone, roko metamorfozėje projektas „Nuo baroko iki roko“ atgaivins muzikos eras skirtingų atlikėjų pastangomis, kur viename susijungs roko grandai, operos primadona ir eksperimentinio užsidegimo vedinas choras. Projektas, kurio kūrybinis potencialas driekiasi nuo Lietuvos iki Čikagos, subūrė muzikos profesionalus ir nežemiškais muzikos ryšiais sujungė du kontinentus į vieną, o muzikos kalba suteikė galimybę suderinti nesuderinamą.

Koncerto programa – tikra šventė ne tik roko muzikos gerbėjams, bet ir tiems, kurie mėgsta gerą ir kokybišką muziką, sujungs į vieną garsiausią roko vokalistą Jeronimą Milių iš Lietuvos, operos solistę Nidą Grigalavičiūtę iš Čikagos, Lietuvos gitaristus Tomą Varnagirį ir Audrių Piragį, muzikantą Paulių Zdanavičių bei žavų ir labai mėgstamą meno kolektyvą „Dainava“ su jo dirigentu Dariumi Polikaičiu iš Čikagos. Programoje skambės daugelis jau legenda tapusių kūrinių, roko baladžių ir hitų, roko operų ir miuziklų fragmentų.

Vokalistas ir aktorius Jeronimas Milius, unikalaus balso atlikėjas, galintis atlikti įvairaus žanro kūrinius – nuo roko iki operos arijų. Vokalistų pedagogai – žymūs Lietuvos roko ir operos solistai: Česlovas Gabalis, Povilas Meškėla, prof. Vytautas Juozapaitis, prof. Vladimiras Prudnikovas, prof. Sigutė Stonytė, Edmundas Seilius. Šis dainininkas yra Kauno valstybinio muzikinio teatro solistas, taip pat atlieka vaidmenis Klaipėdos valstybiniame muzikiniame teatre, Daugpilio dramos teatre (Latvijoje). Būdamas 31-erių jis jau sukūrė 20 vaidmenų įvairiuose miuzikluose (iš jų 7 pagrindinis vaidmenis) tiek Lietuvoje, tiek užsienyje. Solistas taip pat yra „Vilnius City Opera“ priklausančios „Bohemiečių“ trupės narys. Jeronimas Milius ne tik nuolat dirbuojasi teatrų scenose ir klasikinės muzikos bei tarpžanriniuose koncertuose, bet ir nuo 2013 metų yra grupės su Tomu Varnagriu, Audriumi Piragiu, Pauliumi Zdanavičiumi lyderis ir kartu su grupe koncertuojantis įvairiuose roko festivaliuose Lietuvoje ir svetur.

Artėjančio koncerto proga kalbinu Čikagoje gyvenančius sopraną **Nidą Grigalavičiūtę** ir meno kolektyvo „Dainava“ vadovą ir dirigentą **Darių Polikaitį**.

Rokas yra tai, ką dar tik teks pabandyti

– Nida, ką Jums sako pavadinimas nuo „Nuo baroko iki roko“?

Nida Grigalavičiūtė. Tai klasikiniai, operos ar miuziklų kūriniai, atliekami roko stiliumi – žanrų sintezė viename.

– Kas paskatino įsitraukti į šį projektą?

– Prieš keletą metų Lietuvoje operą ir roką sujungė projektas „VCO Rock“, taip pat „Vivaldi Rock“, kur abiejų projektų aranžuotes atliko gitaristas Tomas Varnagiris. Taigi pasikalbėję su Tomu nusprendėme kažką panašaus pabandyti ir Čikagoje. Mano idėja atlikti gerai žinomus klasikinius kūrinius neįprastame stiliuje nuskambėjo viliojančiai. Tad ėmėmės darbo.

– Ar operos sopranui yra sudėtinga persiorientuoti į kitokio pobūdžio atlikimą?

– Man nėra taip sudėtinga persiorientuoti į kitą stilių, nes ir dainuojant *bel canto* klasikine maniera tenka kai kuriuose kūriniuose pakeisti dainavimo stilių „paplukštinant“ balsą arba nenaudojant vibrato. Aš tikrai nedainuosiu roko maniera, nes tai puikiai atliks svečias iš Lietuvos, tikra roko žvaigždė Jeronimas Milius.

Sekmadienį Čikagoje vyks ypatingas koncertas. Iš k.: Jeronimas Milius, Audrius Piragis, Tomas Varnagiris ir Nida Grigalavičiūtė. Rengėjų nuotraukos

– Kuo Jus traukia projektai, rengiami kartu Lietuvos atlikėjais?

– Pasakysiu, jog yra nuostabu, kai gimsta tokios netikėtos ir įdomios idėjos, kaip šis projektas, ir labai puiku, kai galime tas idėjas įgyvendinti tiek su atlikėjais iš Lietuvos, tiek ir su čia gyvenančiais lietuviais, o atsiradus naujoms galimybėms, norėčiau prisijungti ir prie daugiau projektų kartu su tėvytiniais. Na, o šiuo atveju labai džiaugiuosi, kad turėsiu galimybę stovėti vienoje scenoje su tokiais nuostabiais muzikantais ir atlikėjais kaip J. Milius, T. Varnagiris, A. Piragis bei meno ansambliu „Dainava“.

– Esame Jus matę ir kitokiame amplua, ir tai buvo įdomus siurprizas, kuo pradžiuginsite savo gerbėjus šį kartą?

– Taip, pristatant kompaktinę plokštelę „Laiskai“ buvau kitokia, ačiū už gražius žodžius, bet šį kartą klausytojo laukia arijos, duetai, dainos iš pasaulinio garso kūrinių fondo – A. L. Webber „Operos vaiduoklis“ („The Phantom of the Opera“. Red.), „Jėzus Kristus – superžvaigždė“ („Jesus Christ Superstar“ – Red.), kompozitoriaus V. Bellini „Norma“, A. Vivaldi „Metų laikai“, C. Orff „Carmina Burana“ ir dar įvairių – didesnių ir mažesnių staigmenėlių.

– Net ir prityrusiam atlikėjui repertuaras neretai tampa tikru iššūkiu...

– Kaip čia pasakius... Kiekvieną kartą lipant ant scenos – tai jau iššūkis, nes reikalauji iš savęs mak-

simumo, ir kiekviena arija bei daina ar duetas, gerai atliktas, tampa didele pergale. Tad viskas yra įmanoma, bet reikia ruoštis, dirbti ir repetuoti. Tikiuosi, žmonės, atėję į mūsų koncertą, nenusivils, o naujai atras tuos muzikinius garsus, kurie liečia širdis.

– Kokiu būdu derinote repertuarą?

– Repertuarą deriname labai paprastai – aš pateikiau kūrinius, kuriuos galėčiau atlikti, Jeronimas Milius – savo, o duetus deriname, kad būtų abiem patogų, be to, bendradarbiauome su meno kolektyvo „Dainava“ vadovu ir dirigentu Dariumi Polikaičiu, derindami choro ir atlikėjų bendrus numerius. Visą muzikinę dalį palikome gitaristui Tomui Varnagiriui, kuris kūrė aranžuotes.

– Ar teko su svečiais iš Lietuvos jau koncertuoti?

– Ne, su šiais atlikėjais man dar neteko koncertuoti. Tai bus mūsų pirmasis kartas kartu scenoje.

– Projektas „Nuo baroko iki roko“ apima labai platų muzikos laikotarpį, kuriuo Jūs pati labiausiai domitės, o kuris yra ieškojimų pradžia?

– Man patinka visi laikotarpiai. Su baroko muzika esu susidūrusi dar Lietuvoje, bendradarbiaudama su senovinės muzikos ansambliu „Ventus Maris“. Klasikinius kūrinius atlikau dirbdama Klaipėdos muzikiniame teatre su įvairiais Lietuvos ir užsienio orkestrais. Taip pat nesvetimas ir romantizmo laikotarpis akompanuojant fortepijonui

Gitaristas Tomas Varnagiris.

ar orkestrams. Ir, be abejo, modernizmo laikotarpis, kur nemažai šiuolaikinių kompozitorių kūrinių išdainuota įvairiuose modernios muzikos festivaliuose tiek Lietuvoje, tiek ir už jos ribų. Žodžiu, esu išbandžiusi beveik viską – liko tik „misteris rokas” (juokiasi). Tikiuosi, kad ir šiame žanre mane ir mano kolegas lydės sėkmė. Kviečiu visus į koncertą, į tą puikią žanrų susilieјimo šventę.

Kiekviena nauja idėja verčia išeiti iš „saugumo zonos”

Meno ansamblis „Dainava” – nepaliauja stebinti. Kaip Jūs įsijungėte į tokios plačios muzikos eros „Nuo baroko iki roko” projektą?

Darius Polikaitis. Juokaudamas galiu pasakyti, jog atsakymas gana paprastas – koncerto rengėjai su mumis susisieکė ir tiesiog pasiūlė šį įdomų projektą (juokiasi). Kodėl būtent mus pakvietė? Manau, kad žinojo, jog mūsų choras nevengia išeiti iš savo „saugumo zonos” (angliškai „comfort zone”) ir nebijo išbandyti kažką naujo. Pats projektas, atlikėjai ir muzika iškart sudomino ir nekėlė jokios abeјonės, kad mums čia reikia būti. Tačiau prieš sutinkant dalyvauti norėjome pasitarti su rengėjais dėl choro įgarsinimo. Nes chorą įgarsinti roko muzikos kontekste yra nelengva. Yra tekę praeityje chorui pritarti roko atlikėjams, kur rezultatas buvo toks – choras dainuo-

bent lietuviškai chorinei muzikai. Tai būna dažniausiai amerikiečių visuomenės renginiai, pvz., praėjusio pavasario bendras koncertas su „Chicago Community Chorus”.

– **Nuostabu, kad meno ansamblis „Dainava” mėgsta eksperimentus, tačiau kokios patirties tikėtės šį kartą?**

– Chorą ir mane patį labiausiai motyvuoja susipažinimas su repertuaru, kuris mums nėra neįprastas. Norėdamas jį tinkamai atlikti choras turės išmokti naujų įgūdžių, kitokio atlikimo stiliaus. Taip pat nekantraujame susitikti ir bendrauti su tokiais puikiais atlikėjais kaip vokalistas Jeronimas Milius, gitaristas Tomas Varnagiris, sopranas Nida Grigalavičiūtė ir kt. Jau kelis mėnesius susirašinėjame, tariamės dėl repertuaro ir aranžuočių. Smagu, kad randame bendrą kalbą ir kartu laukiame susitikimo ne vien elektroninio pašto pagalba (juokiasi), kuomet jau gyvai gims bendras rezultatas.

– **Kuo stebinsite gerbėjus šioje vokalio, epochų ir muzikos sintezėje?**

– Projekto pavadinimas „Nuo baroko iki roko” gerai apibūdina koncerto mintį. Tai bus muzikinė kelionė nuo baroko laikotarpio su A. Vivaldi „Metų laikais” iki šių dienų. Žinoma, viskam pritaro roko stiliaus ritmo grupė – būgnai, gitaros, klavišai. Tad net ir klasikinės muzikos kūriniai

Gitaristas Audrius Piragis.

ja, o jo visai negirdėti, nes įgarsinimas paruoštas netinkamai. Tačiau greitai pamatėme, kad rengėjai šį niuansą supranta ir tam negailės nei laiko, nei lėšų.

– **Neretai gaunate pasiūlymų dalyvauti įvairiuose renginiuose, kaip Jūs pasirenkate ir kas Jus sudomina renkantis?**

– Sunku vienareikšmiai apibrėžti, kaip ir kodėl pasirenkame dalyvauti viename ar kitame renginyje. Tuos sprendimus lemia įvairios aplinkybės. Žinoma, daug ką nulemia choro renginių kalendorius, kuris rodo visus choro renginius ir ar galima apsiimti dar vieną, o kartu – ar bus laiko tinkamai pasiruošti? Man, kaip ansamblio vadovui, labai rūpi, ar dalyvavimas renginyje bus naudingas pačiam chorui? Ar padės chorui augti, gerėti? Ar choristai noriai dalyvaus? Ar tai praturtins jų kūrybingumą, muzikalumą? Žinoma, visada prisimenam, kad tarnaujame lietuviškai bendruomenei. Tad įvertiname, ar renginys patenkins tos bendruomenės poreikius taip, kaip mes juos suprantame. Kartais sprendimą dalyvauti nulemia tai, kad tenka atstovauti Lietuvai arba

įgaus šiuolaikiško modernumo skonį. Tikimės, kad gausis įdomi įvairių stilių sintezė. Choro vaidmuo taip pat bus įvairus. Kartais choras dainuos tradiciniu, net operišku stiliumi, atliekant kompozitoriaus C. Orff šedevrą „Carmina Burana”, kartais choras dainuos gospelo muzikos (gospel. Red.) stiliumi, atliekant ištraukas iš miuziklo „Jėzus Kristus – superžvaigždė”, bei pateiks tų dviejų elementų mišinį, atliekant garsios roko grupės „Queen” dainininko Freddie Mercury kūrinių „Barcelona”.

– **Kas Jus, kaip kolektyvo vadovą, labiau pamalonina – darbas, siekiant kažko naujo, ar galutinis rezultatas tai įvykdžius?**

– Nors galutinis rezultatas yra svarbus ir suteikia pasitenkinimo, man daug malonesnis yra pats pasiruošimo procesas. Ką koncerto lankytojas išgirsta, yra daug valandų darbo, kurio metu choras ne tik išmoksta repertuarą, bet taip pat tampa darniu, vieningu ir lanksčiu kolektyvu. Būti šio virsmo dalimi, žinoti, nuo ko viskas prasidėjo ir kur dabar esame, pranoksta plovimus koncerto metu.

– **Metai eina į pabaigą, ką toliau planuoja „Dainava”?**

– Ateinančių metų vasario mėnesio pabaigoje New Yorko Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvos konsulato New Yorke kvietimu koncertuosime Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjime. Nekantriai laukiame šios kelionės. Be to, ateinantį pavasarį Čikagos lietuviams suruošime savo metinį koncertą ir jau už kelių savaičių paskelbsime datą. Koncertas dar planavimo stadijoje ir dar kiek per anksti skelbti detales. Bet ir šį kartą klausytojai gali tikėtis naujovių ir staigmenų. Beje, verta paminėti, kad prieš kelias savaites grįžome iš Washingtono. Ten kartu su choralais „Exultate” iš Clevelando, Toronto „Volunge” ir „Laisve” iš Philadelphiajos giedojome Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bazilikoje joje esančios Šiluvos Mergelės Marijos koplyčios 50 metų jubiliejaus proga. Buvo iškilinga ir jau

dinanti šventė, sugrįžome labai pakilios nuotaikos ir iš karto įsijungėme į naujo projekto „Nuo baroko iki roko” pasiruošimo darbus.

Tad „Nuo baroko iki roko” – tikras roko koncertas su geriausiu Lietuvos roko vokalistu ir pasauliniais roko klasikos hitais. Jeronimas Milius nepalieka abejingų – kaip ir visi rokeriai, jie truputį „blogi”, truputį pašėlę, beprotiškai žavūs, bet svarbiausia – visada tikri ir nuoširdūs. Savo dainomis ir charizma muzikantai kvies pasinerti į roko ir klasikos muzikos pasaulį, kupiną įvairiausių spalvų ir išgyvenimų. Čia nėra jokių ribų – tik laisvė būti savimi, drąsa pašėlusiai gyventi ir beprotiškai mylėti. Kas iki šiol sirgo „metalu” ar „roku”, tas greičiausiai atras sau ir klasiką, kas vertino tradicinius klasikinius kūrinius, tas, tikėtina, pagaliau patirs sunkiosios muzikos grožį. Tegul žmonės vienija muzika!

SKAUSMO GYDYMAS	VIDAUS LIGOS
DR. RENATA VARIAKOJYTĖ SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ 7600 W. College Drive Palos Heights, IL 60463 Tel. 708-361-5550 Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas	EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C. VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS Kalbame lietuviškai 6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6 Chicago, IL 60638 Tel. 773-229-9965 Valandos susitarus
AKIŲ LIGOS	
DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS DR. PAUL KNEPPER Akių ligos – chirurgija 150 E. Huron, Suite 1000 Chicago, IL 60611 Valandos susitarus Tel. 312-337-1285	ARAS ŽLIOBA, M.D. AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA 219 N. Hammes Avenue Joliet, IL 60435 Tel. 815-741-3220
DANTŲ GYDYTOJAI	
DR. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA 9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL Tel. 708-598-8101	EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai 4647 W 103 St, Oak Lawn, IL Tel. 708-422-8260
Kęstutis J. Tautvydas , gyvenantis Greenbank, WA , atsiuntė „Draugo” laikraščiui 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už paramą.	
Aurelijus Prapuolenis , gyvenantis Lemont, IL , atsiuntė „Draugo” leidybos išlaidoms sumažinti 50 dol. Nuoširdus ačiū už paramą.	
Algis Ratkelis , gyvenantis Laguna Beach, CA , kartu su metinės „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.	
Marija Eivaitė-Hauser , gyvenanti Lexington, MA , pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Jūsų parama padės skleisti lietuvišką žodį išeivijoje.	
Vladas ir Julija Žukauskai , gyvenantys Riverside, IL , kartu su metinės „Draugo” prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.	
Alexander Petrauskis , gyvenantis Euclid, OH „Draugo” leidybos išlaidoms sumažinti atsiuntė 50 dol. Dėkojame už paramą.	
Vytautas Butikas , gyvenantis Western Springs, IL , pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Nuoširdžiai dėkojame už suteiktą finansinę paramą.	

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Patvirtino Seimo rinkimų rezultatus

VRK paskelbė oficialius galutinius rinkimų rezultatus.

Diena.lt nuotr.

Vilnius (BNS) – Vyriausioji rinkimų komisija (VRK) oficialiai patvirtino Seimo rinkimų rezultatus vienmandatėse ir daugiamandatėje apygardose.

Vienintelis didelis pokytis rinkimų sąrašuose yra „tvarkiečio“ Kęsto Komsio pašalinimas dėl galimai pirktų balsų Šilutės apygardoje.

70 Seimo narių renkama daugiamandatėje apygardoje, o 71 – vienmandatėse – iš viso 141 tautos atstovas. Trys parlamentarai – Ingrida Šimonytė, Leonardas Talmontas ir Česlavas Olševskis – vienmandatėse apygardose išrinkti jau per pirmąjį turą.

Daugiausiai vietų Seime turės Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga – 56 mandatus. Tėvynės Sąjunga-Lietuvos krikščionys demokratai turės 31 vietą, socialdemokratai – 17, liberalai – 14, 9 – „Tvarka ir teisingumas“, 8 – Lietuvos lenkų rinkimų akcija-Kriš-

čioniškų šeimų sąjunga. Po vieną mandatą iškovojo Lietuvos žaliųjų partija, Centro partija bei partija „Lietuvos sąrašas“.

„Tvarkietis“ Kęstas Komskis dėl galimo balsų pirkimo prarado laimėtą Seimo nario mandatą – VRK vienbalsiai panaikino jo pirmumo balsus. Viso partijos sąrašo VRK darbo grupė nesiūlė šalinti, tam komisija pritarė.

VRK duomenimis, Šilutės apygardoje už balsą buvo siūlomas alkoholis, cigaretės ir gryniesi pinigai, buvo sulaikyti septyni asmenys. Duomenys rodo, kad balsai buvo perkami vieno kandidato – K. Komsio interesams. Ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys leidžia įtarti, kad buvo papirkti apie 120 asmenų, įtariamai pareikšti 11 asmenų.

Išbraukus K. Komskį, į Seimą patenka sąrašė žemiau likęs V. Kamblevičius.

Premjeras paprašė JAV paramos

Vilnius (ELTA) – Premjeras Algirdas Butkevičius paprašė naujosios Jungtinių Valstijų (JAV) ambasadorės Lietuvoje Anne Hall šios šalies paramos Lietuvai stojant į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizaciją (EBPO).

Ministras pirmininkas taip pat pažymėjo puikius valstybių dvišalius santykius ir pabrėžė transatlantinio ryšio svarbą bei poreikį toliau stiprinti JAV lyderystę Europoje.

Vyriausybės vadovas pažymėjo, kad per pastaruosius metus Lietuva pasiekė didelių laimėjimų: tai ir gynybai skirtų išlaidų padvigubinimas iki 1,79 procento, nuo BVP 2017 metais, NATO pajėgų buvimas regione, su-

skystintųjų gamtinių dujų terminalas, elektros jungtys su Lenkija ir Švedija, tiesioginių užsienio investicijų augimas, diegiamas naujas socialinis modelis, teigiama pranešime spaudai.

A. Hall yra keturioliktoji JAV ambasadorė Lietuvoje nuo JAV ir Lietuvos diplomatinių santykių užmezgimo 1922 m. liepos 28 d. Ambasadorė A. Hall atvyko į Lietuvą rugsėjo 29 d., ambasada minint 25-ąsias atidarymo metines. JAV ambasada Vilniuje duris atvėrė 1991 m. spalio 2 d.

Ambasadorė A. Hall jau yra dirbusi Lietuvoje. 2010–2013 m. ji ėjo JAV ambasadorės Lietuvoje pavaduotojos pareigas, o vėliau kurį laiką atliko ir laikinosios reikalų patikėtinės funkcijas.

Raginama lengvinti gauti pilietybę

Vilnius (LRT.lt) – Tokią rekomendaciją pateikė Jungtinių Tautų (JT) Pabėgėlių agentūros Regioninė atstovybė Šiaurės Europai, apžvelgusi pilietybės neturinčių asmenų padėtį Lietuvoje.

Lietuvai siūloma apsvarstyti galimybę, kad būtų sumažintas reikalavimas dešimt metų gyventi Lietuvoje, kuris dabar yra viena iš natūralizacijos sąlygų. Trumpesnis laikas dabar numatytas Lietuvoje gimusiems asmenims be pilietybės, susituokusiems su lietuviais užsieniečiams.

JT agentūros manymu, Lietuva galėtų persvarstyti ir mokesčius už egzaminus ir kursus, aktualius norintiems gauti pilietybę.

Nurodoma, kad pretenduojantys gauti pilietybę, turi būti išlaikę valstybinės kalbos, Konstitucijos pagrindų egzaminus.

2016 metų liepos duomenimis, Lietuvoje gyveno 3,4 tūkst asmenų be pilietybės, apie 40 proc. iš jų gimė Lietuvoje, o dauguma likusių – kitur buvusioje Sovietų Sąjungoje. Joje labai teigiamai įvertintas Lietuvos sprendimas po Sovietų Sąjungos iširimo leisti įgyti pilietybę visiems nuolatiniams Lietuvos gyventojams.

Lietuvai atkūrus nepriklausomybę pilietybė gyventojams buvo suteikiama supaprastinta tvarka – iš šių asmenų buvo reikalaujama nuolat gyventi Lietuvos teritorijoje, taip pat turėti čia nuolatinę darbo vietą arba nuolatinį legalų pragyvenimo šaltinį. Jie per dvejus metus nuo Pilietybės įstatymo įsigaliojimo turėjo teisę laisvai apsispręsti dėl pilietybės, t. y. galėjo pasilikti Sovietų Sąjungos pilietybę arba tapti Lietuvos piliečiais.

Pasirašyta ES ir Kanados prekybos sutartis

Briuselis („Draugo“ info) – Kanados premjeras ir Europos Sąjungos (ES) vadovai spalio 30 d. Briuselyje pasirašė septynerius metus derintą Kanados ir ES laisvosios prekybos sutartį.

Sutarties pasirašymui buvo iškilusi grėsmė, kuomet mažas Belgijos Valonijos regionas, turintis vos 3,6 mln. gyventojų iš pradžių vetavo sutartį, kuri turi įtakos daugiau kaip 500 mln. europiečių ir 35 mln. kanadiečių, grasi-

no palaidoti Išsamiąją ekonomikos ir prekybos sutartį (Comprehensive Economic and Trade Agreement – CETA). Dokumentą pasirašė Kanados premjeras Justin Trudeau, ES Vadovų Tarybos pirmininkas Donald Tusk, Europos Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker ir ES pirmininkaujantis Slovakijos ministras pirmininkas Roberto Fico.

CETA yra ambicingiausias prekybos susitarimas, dėl kurio ES kada nors derėjosi. Tačiau likus vos kelioms dienoms, jos likimas pakibo ant

Pasirašyta septynerius metus ruošta laisvosios prekybos sutartis tarp ES ir Kanados. ET archyvo nuotr.

Skeltas antausis Rusijai

New Yorkas („Draugo“ info) – Per balsavimą spalio 28 d. Rusija nebuvo perrinkta į Jungtinių Tautų (JT) Žmogaus teisių tarybą. Šis sprendimas vainikavo žmogaus teisių organizacijų dėtas pastangas išstumti Rusiją iš šios institucijos dėl Maskvos vaidmens Sirijos kare.

Per balsavimą JT Generalinėje Asamblėjoje Rytų Europos atstovėmis Žmogaus teisių taryboje išrinktos Vengrija ir Kroatija. Šis rezultatas smarkiai nuliūdino Maskvą, kuri 2006 m. įsteigtoje taryboje buvo kasmet, išskyrus vienerius metus. Žmogaus teisių taryba turi 47 nares, o per 193 JT šalių balsavimą buvo išrinkta 14 naujų narių.

Pagrindinės tarybos užduotys – stebėti ir tirti žmogaus teisių pažeidimus visame pasaulyje. Nebalsuoti už Rusiją, kaltinamą karine parama Sirijos prezidento Bashar al Assad reži-

plauko dėl protestų Belgijos Valonijos regione ir kitose prancūzakalbėse bendruomenėse dėl galimos žalos vietos interesams.

Belgijos ministras pirmininkas Charles Michel po ilgų derybų perkalbėjo regionus ir galiausiai paskelbė, kad abi šalys susitarė.

Išsamioji ekonomikos ir prekybos sutartis tarp ES ir Kanados pašalina 99 proc. muitų bei vieningą 500 mln. gyventojų turinčios ES rinką susieja su 10-a pagal dydį pasaulio ekonomika.

mui, ragino daugiau kaip 80 žmogaus teisių ir pagalbos organizacijų. Galingosios Vakarų valstybės ir žmogaus teisių gynėjai kaltina Rusiją beatodairišku bombardavimu per ne vieną mėnesį trunkančią Sirijos vyriausybinių operaciją, kuria siekiama užimti sukilėlių kontroliuojamus rajonus Aleppo miesto rytinėje dalyje.

Rusija gavo 112 balsų, o Kroatiją ir Vengriją palaikė atitinkamai 114 bei 144 narės. Šios trys šalys varžėsi dėl dviejų regionui skirtų mandatų.

Perrinkta dėl žmogaus teisių pažeidimų kritikuojama Kinija; vietas taryboje laimėjo ir abejonių dėl žmogaus teisių pažeidimų kėlusios Kuba bei Egiptas. Į tarybą pirmąkart išrinktos Kroatija, Irakas ir Ruanda. Tai pat buvo išrinktos Brazilija, Didžioji Britanija, Japonija, Pietų Afrikos Respublika, Tunisas ir JAV.

Stipriausias žemės drebėjimas per 35 metus

Roma (BNS) – Centrinę Italiją spalio 30 d. sudrebino dar vienas galingas žemės drebėjimas, sugriovęs pastatus, kurie atlaikė ankstesnius galingus smūgius. Panikos apimti žmonės bėgo į gatves, tačiau apie žuvusius kol kas nepranešama.

Preliminariai 6,6 balo pagal Richterio skalę galingumo žemės drebėjimas buvo stipriausias šalyje per beveik 36 metus. Tai, kad apie aukas nepranešama, daugiausia yra todėl, kad tūkstančiai žmonių tame regione buvo priversti palikti savo namus po praėjusią savaitę regioną sudrebinusių požeminių smūgių.

Per Italijos centrinę regioną eina Apeninų sprūdžių juosta. Čia įvyko jau dešimtys stiprių žemės drebėjimų, taip pat ir šių metų rugpjūčio 24 d. įvykęs 6,1 balo žemės drebėjimas, nusi-nešęs beveik 300 gyvybių.

Arčiausiai epicentro buvo senovi-

Iš XIV amžiaus bazilikos, garsėjusios ir freskomis, liko tik fasadinė siena. Twitter nuotr.

nis Norcia miestas, kuriame gimė šventasis Benediktas. Liudininkų teigimu, sugriauta XIV amžiaus Šv. Benedikto katedra, tebestovi tik jos fasadas.

Dėl žemės drebėjimo Romoje teko uždaryti kelias turistų gausiai lankomas vietas, tarp jų ir prezidento rūmus. Ugniagesiai apžiūrėjo ir Vatikaną, tačiau žalos nenustatė.

JAV geologijos tarnyba (USGS) nurodė, kad požeminių smūgių stiprumas buvo 6,6 balo. Jų židinyje buvo už 6 km šiauriau Norcios.

Vėjas Vėlinių vakarą

Atkelta iš 3 psl.

Kupiškėnai ir panevėziečiai, Vėlinių išvakarėse laukdami apsilankančių savo namuose mirusių artimųjų, paklodavo baltą ir minkštą patalą. Uždegdavo iš abiejų pagalvio šalių po vieną pašventintą grabnyčią ir klūpodavo prie lovos, laukdami ateinančios mirusiojo vėlės. Jei subraškėdavo lubos ar grindys, reiškėdavo, kad mirusieji atėjo, o jei rytmetį valgių ir gėrimų ant stalo nebėra, sakoma, jog mirusiojo vėlė maloniai priėmusi vaišes.

Jei pučiant šturpiam vėjui girdisi palangėse ir patvoriuose švilpimas ir kaukimas, sakoma, kad rauda vėlės, kurios be laiko išėjo iš šio pasaulio. Tas pats sakoma jeigu ugnelę kūrenant krosnyje malkos cypia ar vėjas kamine švilpia. Anot kupiškėnų, ant slenksčio negalima pagalio kirsti – vėlę perkirsi. Surištos šluotos negalima deginti – vėlę sudeginsi.

Kupiškėnai sako, kad tam, kuris bijo numirėlių, reikia atnešti nuo kapo šermukšnių, išvirti ir duoti išgerti, tada nustos bijoti.

Žemaičiai yra ištikinę, jog Visų Šventųjų naktį, tuoj po pirmųjų gaidžių visos vėlės yra paleidžiamos iš skaistyklos, atklanių ir nebekečia kančių. Tada jos visais keliais, takeliais, būriais ir pavieniui traukia melstis į bažnyčias arba eina į savo namus aplankyti gyvųjų. Pamačiusios degant žvakeles, jos ateina ir meldžiasi prie šventųjų smūtkelių. Mažų vaikų vėlės, kurios palaidotos dar vystyklusose, negalėdamos paeiti, riedėte rieda į bažnyčią.

Vėlėms susirinkus kapinėse, prie žvakelių, sukykla vėjas, dėl to kiekvienos Vėlinės yra vėjuotos.

Visi Šventieji ir Vėlinės

Senesniuose šaltiniuose randame ir kitą šios šventės pavadinimą – Ilgės. Nors Ilgės ir Vėlinės yra tos pačios šventės pavadinimai, tačiau jos nėra sinonimai.

Šiandieninių Ilgių atitikmuo yra Visų Šventųjų šventė, švenčiama lapkričio 1-ąją dieną. Visų Šventųjų šventė skirta ne jų paminėjimui, bet tam, kad ilgėtumės šventumo, ilgėtumės to skausmingo gyvenimo, kurį šventieji gyvena. Todėl Visų Šventųjų dieną į kapines eiti nereikia. Šventųjų nėra kapinėse, nes jie neturi vėlės, kuri kenčia ir kuriai reikia pagalbos. Vėlė – tai nešvarūs sielos drabužiai, kuriuos reikia išvelėti, nuplauti, nuskaidinti tam, kad siela galėtų laisvai kilti į dvasinę būtį.

Pirmą kartą Visų Šventųjų šventė buvo pradėta švęsti IV a., kaip Visų Kankinių diena. Iš pradžių tai buvo atskirų bažnyčių, bendruomenių, bet ne visiems krikščionims privaloma šventė. Visų mirusiųjų paminėjimo dieną, arba Vėlines Izidorius Sevilietis (VII a.) pasiūlė švęsti pirmą sekmadienį po Sekminių. IX a. pasiūlyta Vėlines švęsti kitą dieną po Visų Šventųjų šventės, lapkričio 2 d. Pamažu ši data išplito po visas bažnyčias ir vienuolynus. 1311 m. Vėlinių šventė oficialiai įvedama į Romos katalikų liturgiją. Visų Šventųjų šventė įteisinta dar vėliau – 1480 m.

Pagal „Manokrastas.lt, Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto archyvus ir leidinius, Voruta.lt ir kt. šaltinius parengė Vitalius Zaikauskas.

Willowbrook pokylių salė – jau istorijos puslapiuose

Willowbrook jau nebesisuks šokėjų poros.

„Facebook“ nuotraukos

Atkelta iš 1 psl.

Kol tyrėjai ieško gaisro priežasčių (jis prasidėjo nuo stogo, ant kurio dirbo darbininkai), savininkai skaičiuoja patirtus nuostolius. Willowbrook Ballroom jau nebevyks šokiai, nebeskambs dainos... Vietos žiniasklaida skyrė daug dėmesio gaisro temai, o renginių salės „Facebook“ paskyroje liejosi žmonių užuojautos Birutei ir Gediminui Juodvaliams, kurie buvo pastato savininkai pastaruosius 19-ka metų.

Jei pastato nebesugrąžinsi, prisiminimai ir švenčių akimirkos ilgam išliks visų atmintyje. „Draugo“ informacija

Willowbrook skaičiavo ne vieną gražų jubiliejų.

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio. Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai: **administracija@draugas.org** ir gauti „log in“ bei slaptažodį. **Skaitykite „Draugą“ greičiau!**

Tapkite
DRAUGO
skaitytojais

NAUJIEMS PRENUMERATORIAMS

metams – 120 dol.

pusmečiui – 65 dol.

internetinė (pdf) metams – 115 dol.

3 mėn. – 30 dol.

Siunčiu _____ dol.

Vardas, pavardė _____

Adresas: _____

Miestas _____ valstija _____ zip _____

Čekį siųskite:
DRAUGAS,
4545 W. 63rd. St.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-585-9500

www.draugas.org

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Lapkričio 6 d., sekmadienį, 4 val. p. p.** Lemont High School Performing Arts Center (800 Porter St., Lemont, IL 60439) vyks muzikos virtuozų Jeronimo Miliaus bei Nidos Grigalavičiūtės koncertas – „Nuo baroko iki roko“. Bilietus galima įsigyti „Old Vilnius“, „Smilga“, „Ruta Cafe“, „Lithuanian Plaza“. Daugiau informacijos paskambinus tel. 708-668-6214.

■ **Lapkričio 12 d., šeštadienį, 7 val. v.** Lietuvių parapijos didžiojoje salėje (3855 Evans St., Los Angeles, CA 20027) vyks Jeronimo Miliaus (vokalas), Tomo Varnagiro ir Audriaus Piragio (gitaros) akustinis koncertas. Daugiau informacijos el. paštu richardshow@yahoo.com arba paskambinus tel. 323-360-7786 (Ričardas).

■ **Lapkričio 13 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Palos Country Club, 13100 Southwest Hwy, Orland Park Čikagos lietuvių moterų klubas ruošia rudens pokylį. Skanus maistas, įdomi programa – lietuviškų rūbų modeliavimas, gintaro papuošalų parodėlė. Laukiame jūsų. Dėl informacijos kreipkitės į Eri-

ką Brooks, tel. 708-925-5209.

■ **Lapkričio 19 d., šeštadienį, 2:30 val. p. p.** SLA 307 Art Space (307 W 30th Street, New York, NY 10001) vyks Daina Mattis meniniai užsiėmimai, kurių metu tyrinėsime vaizdą, atmintį bei piešime. Rekomenduojamas amžius nuo 10 metų. Piešimo reikmenimis pasirūpinsime. Bus vaišės. Prašome registruotis el. paštu djmattis@gmail.com.

■ **Lapkričio 19 d., šeštadienį, 6 val. v.** Pasaulio lietuvių centre, Riškus salėje (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks madų paroda „Black swan“, skirta paremti PLC. Bilietus galima įsigyti PLC bei „Monique Boutique“. Daugiau informacijos paskambinus tel. 773-816-3613.

■ **Anoniminių alkoholikų (AA) draugijos** susirinkimai lietuvių kalba vyksta PLC konferencijų salėje du kartus per savaitę: sekmadieniais nuo 7 val. v. iki 8 val. v. ir trečiadieniais nuo 8 val. v. iki 9 val. v.

Šį sekmadienį, lapkričio 6 dieną, galėsime ilgiau pamiegoti – bet neužmirškite atsukti laikrodžių rodyklės viena valanda atgal!
Naktį iš šeštadienio į sekmadienį, 2 val., grįžtame į žiemos laiką – rytai bus šviesesni.

Skelbiame loterijos, kuri įvyko spalio 30 d. „Draugo“ metinio pokylio metu, laimėtojus:

100 dol. atiteko Dainiui Petroniui iš Willowbrook, IL;
250 dol. – Raymond Liutkui, Webster, NY;
500 dol. – Birutei Vazquez, Worcester, MA;
1 000 dol. laimėjo skaitytoja B. Kasperavičius iš St. Petersburg, FL.

Sveikiname laiminguosius!
Čekiai bus išsiųsti paštu.

Kviečiame į knygos pristatymą

Lapkričio 12 d., šeštadienį, 2 val. p. p. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629) Tony Mankus pristatys savo knygą „Chicago Tango“. Tai teisinis trileris, kuriame daugybė netikėtumų. Renginyje dalyvaus Alexander Rimas Domanskis.

Jaunas mokesčių advokatas Dennis Brunt gauna neįprastą bylą. Jam teks ginti Gerhard Schmidt'ą, kaltinamą pinigų plovimu, narkotikų ir ginklų prekyba. Dennis suvokia, kad ta byla gali padėti jam kilti karjeros laiptais. Pasirodo, kad Dennis ir Gerhard yra argentiniečiai. Deja, Dennis mažai atsimena apie Argentiną, nes jį įvairinę tėvai užaugino Denny Amerikoje. Netrukus Dennis sužino, kas jį sieja su Schmidt'u ir kitas neįtikėtinas šeimos paslaptis.

Advokatas Tony Mankus specializuojasi mokesčių, audito ir kriminalinių tyrimų srityje, kartu su žmona Margarita Marchan-Mankus vadovauja advokatų kompanijai Mankus & Marchan, Ltd.

Tony Mankus rašo straipsnius ne tik apie mokesčius ir bankrotą, bet ir įvairiomis temomis į „Chicago Daily Law“ biuletenį, „Lithuanian Heritage“ žurnalą. Jis yra išleidęs memuarus „Where Do I Belong?“. Tai knyga apie Tony Mankaus pasitraukimą iš Lietuvos Antrojo pasaulinio karo pabaigoje, gyvenimą DP stovyklose Vokietijoje ir atvykimą į JAV. Daugiau informacijos svetainėje: www.tonymankus.com

Įėjimo mokestis 5 dol., muziejaus nariams – nemokamai. Daugiau informacijos tel. 773-582-6500. Bus vaišės. Atvykite.

Rotary šventė Clevelande

LR garbės generalinė konsulė ir Rotary klubo narė Ingrida Bublienė kalbasi su Rotary International prezidentu John F. Germ. Zack Hoon nuotr.

Spalio 23 d. Clevelande vyko iškilminga Rotary klubo šventė, minint Rotary fondo įsteigimo šimtmetį (The Rotary Foundation Centennial Celebration). Šventėje dalyvavo dabartinis Rotary International prezidentas John F. Germ. Iškilmės prasidėjo koncertu Clevelando simfoninio orkestro salėje – Severance Hall. Koncerte dalyvavo apie 2 000 Rotary klubo narių, suvažiuavusių iš įvairių JAV valstijų ir kitų šalių. Šventę vainikavo pokylis InterContinental viešbutyje. Clevelandas šventei pasirinktas neatsitiktinai – fondo steigėjas buvo klivlendietis Arch C. Klumph.

Lapkričio 6 d., sekmadienį, po 11 val. r. šv. Mišių visus kviečiame į Švč. Mergelės Marijos Gimimo (Marquette Parke) salę pasiklausyti **dr. Lino ir Rimos Sidrių** paskaitos. Bus vaišės.

Čia taip pat vyks fotografo **Zigmo Degučio fotografijų paroda**. Nuotraukose – parapijos gyvenimas, šokių ir dainų švenčių vaizdai. Fotografijas bus galima įsigyti, o pelną Z. Degutis skirs parapijai.

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių perkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų
630-774-2136

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Florist Queen
1620 Pebblewood Lane Naperville, IL 60563
Tel: 630-450-2014

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 773-476-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Atlantic Express Chicago
2715 W. 71 St. Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-2655

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Heights, IL 60004
Tel: 224-626-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Calos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigaikščių Užieiga
6312 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyva
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770